

УПРАВЛІННЯ ПТУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ

С.Г.Дубовик

Сумський національний аграрний університет (Суми)

Протягом останніх років потенціал кваліфікованих робітників в Україні значно знизився у порівнянні з розвинутими країнами. Це зумовлено падінням престижу робітничих професій, неефективним інформуванням населення щодо попиту на професії на ринку праці, недостатньою участю суб'єктів господарювання у розв'язанні проблем професійної освіти і навчання. Як наслідок суб'єктів господарювання не задовольняє якість підготовки робітничих кадрів, що пов'язано із застарілою матеріально-технічною базою професійно-технічних навчальних закладів, недосконалістю кваліфікаційних характеристик на професії та види робіт, невідповідністю державних стандартів професійно-технічної освіти вимогам сучасного виробництва, недостатнім рівнем підготовки педагогічних працівників.

Назріла необхідність якісних змін у взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо питань функціонування і розвитку професійної освіти і навчання. Потребує подальшого вдосконалення управління закладами професійно-технічної освіти в Україні.

Різні аспекти загальної адміністративно-педагогічної діяльності ПТУ були предметом поглиблених наукових досліджень. Дослідження вчених мали теорію та практику діяльності керівників з навчальних закладів та були спрямовані на фундаментальне вирішення актуальних проблем управління НЗ і мали суттєвий вплив на розвиток вітчизняної науки управління НЗ, що знайшло відображення у фундаментальних працях.

Серед них особливо слід відмітити роботи: В. І. Бондаря, Л. М. Ващенко, Л. І. Даниленко, Г. В. Єльнікової, Л. М. Калініної, М. О. Кириченка, В. І. Маслова, В. Г. Кременя, В. В. Крижко, О. І. Мармази, В. І. Маслова, О. С. Боднар, К. В. Гораш, С. М. Ніколаєнка, В. В. Олійника, Н. М. Островерхової, Є. М. Павлютенкова, В. С. Пикельної, Т. М. Сорочан, Є. М. Хрикова та інших, в яких були розкриті найбільш характерні для навчальних закладів в цілому, теоретичні підходи та шляхи їх практичного вирішення в умовах реформування освітньої галузі України, так і окремі аспекти організаційно-педагогічної діяльності.

Диверсифікація управління професійно-технічною освітою розглядається як інноваційний процес, що може виявитися ефективним засобом підвищення якості професійної освіти; по-друге, диверсифікація управління ПТУ сприятиме підвищенню соціального попиту на неї, освоєнню ПТУ освітніх програм різних напрямів і рівнів, проведенню організаційно-управлінських заходів суб'єктами управління ПТУ щодо професійної підготовки робітничих кадрів для нових галузей економіки; по-третє, диверсифікація припускає розширення переліку методів управління ПТУ в умовах ринкової економіки; по-четверте, диверсифікація управління

ПТУ як педагогічна проблема недостатньо розроблена в загальнотеоретичному плані і практично не вирішувалася на рівні розробки управлінських технологій, методів і засобів забезпечення цього процесу.

З метою забезпечення розширення розвитку ПТУ пропонуємо бізнес-план створення майстерні сервісного обслуговування техніки в новостворюваних громадах віддалених від районного центру.

Проект передбачає розширення зони обслуговування населення, тобто відкриття майстерні в громадах, віддалених від районного центру.

В ПТУ пропонуємо відкрити три навчально-виробничі майстерні в громадах району, які знаходяться на значній віддалі від районного центру.

Майстерня буде надавати послуги навчальним закладам даного регіону і населенню по ремонту і обслуговуванню радіотелевізійної апаратури, комп'ютерної техніки, побутової техніки, електроінструментів, а також буде слугувати якісному проходженню виробничої практики слухачами даного навчального закладу.

Для впровадження диверсифікації управління ПТУ необхідно розробити стратегію її впровадження та розвитку.

Щоб дана стратегія давала бажані результати, необхідно провести комплексну підготовку до її впровадження. Найголовнішими стратегічними змінами, що мають відбутися в навчальному закладі, є:

- освітні (характеризуються диверсифікацією асортименту освітніх послуг та зниженням їхньої собівартості);
- технологічні (виражаються у запровадженні інноваційних навчальних технологій і методів навчання, сучасного обладнання тощо);
- культурні (полягають у створенні внутрішнього клімату, що сприяє саморозвитку та самонавчанню як окремих педагогічних працівників, так і навчального закладу в цілому);
- зміни в управлінні (ефективне розроблення та впровадження системи стратегічного управління навчальним закладом);
- зміни у маркетинговій діяльності (обґрунтування та впровадження комплексу маркетингу і реалізації маркетингових заходів, підвищення ефективності маркетингової політики);
- зміни у кадровій політиці (підвищення кваліфікації персоналу, зайнятого освоєнням нових видів надання послуг, та створення відповідної системи мотивації та стимулювання кадрів).

Використана література:

1. Ніколаєнко С.М. Теоретико-методологічні основи управління інноваційним розвитком системи освіти України : монографія / С.М. Ніколаєнко. – К. : Київськ. Нац. тор.-екон. ун-т, 2008. –419 с.
2. Остапенко А. Профільне навчання як можливість одержання якісної освіти / А. Остапенко // Директор школи. № 31-32. – 2007.
3. Пілюшенко В. Л. Стратегія інноваційного управління сферою послуг на основі маркетингового підходу/ В. Л. Пілюшенко, І. О. Аракелова // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – № 4. – С. 133 – 139.